

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 209.

Elleve Session.

61de Møde.

Mandagen den 12te Marts, Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Tscherning (forts.): Da den første Enke, som var berettiget til at nyde denne Frihøilighed, var død, havde det været rimeligt, idetmindste efter Testamentets Ord, at lade Sagen dermed være afgjort; men der kom paant en Enke derind, ja, maaskee den første endogsaa har været en Forvalter-Enke, men allensfals er det senere blevet benyttet paa meget forskjellig Art, og deri ligger ingen Begrænsning. Selv om man vil lade alle Bevæggrunde gjælde, som kunne gjøre det ønskeligt at skabe dette Velværdighedens Værk til Minde om denne Mand, falder i ethvert Tilfælde Testamentets Ord ikke sammen med denne Gjerning, thi det er ikke en Fortsættelse af, hvad der er begyndt. Forresten vilde man maaskee kunne vælge de Personer, som man skulde lade tilflyde dette Gode, i en anden Klasse, hvor der lidt er mange Trængende og Ulykkelige, som blive det ved deres Bedrift, og det er fra Theatret. De affældige Personer fra Theatret ere hyppigst blandt de meest Trængende, og disse findes især blandt de kvindelige Personer og Enkerne efter dem, som i sin Tid have bidraget væsentligt til Fornøielse for Mange og til Rensning for dem, der ikke tage Theatret blot til Lyst. Jeg kan imidlertid fremdeles ikke Andet end raade til at komme bort fra denne mindre heldige Form, at udføre dette Velværdighedsværk paa, og jeg kan ikke sætte mig ned, førend jeg har

bemærket, at medens jeg fuldkommen erkjender, at Holberg har bidraget en ikke ringe Deel til Sors Academies Indtægter, ere dog dets største Midler komne fra andre Kilder; thi fra Staten har Sors Akademie det Meste, som det har; Alt, hvad der flyder til Sors, kommer saaledes ikke fra Holberg, og jeg skal end yderligere bemærke, at i Sors Akademie har jo Holberg bygget sig et Minde; det er det, han har villet beholde; det er i hans Land, og det er det, han har villet have. Naar man nu synes at ville beholde Traditionen i dens oprindelige Form, saa at det endogsaa skulde gjælde om Brænde, saa lader os huske paa, at vi nu have en Capitelstaxt paa Korn, og at vi stadigt komme med Penge istedetfor med Brænde. Hvorfor har Holberg doteret Brænde og ikke givet Penge? — Fordi dengang var Brænde knap Penge værd der paa Stedet; — og hvorfor dotere vi Penge og ikke Brænde? Fordi de Ulemper, der ere ved disse Deputatydelsers, og den Vanfælsighed og Usikkerhed, der er forbunden med Regnskaberne i saa Henseende, søge vi at udjævne; thi det Usikre og Uklare sætter os ud af Stand til at handle frit med de Gjenstande, som vi ere bedre tjente med at afhænde paa en anden Maade.

N. Jensen: Den høitærede Minister bemærkede, at vi skulde vise vor Skjønksomhed imod Holberg ved at gaae ind paa Forslaget. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Minister i, at vi skulle vise Skjønksomhed imod Holberg, men derimod er jeg uenig med ham i, at vi vise det ved at gaae ind paa dette Forslag. Den ærede Minister gjorde tillige